PERFECTA NARRATIO

Totius Processus

SVPREMI TRIBVNALIS IVSTITIÆ

IN

EXAMINE REGIS

In Aula Westmonasterienſi, die Saturni XX *& die Lunæ* XXII *hujus præſentis Ianuarii.*

Cum ſingulis Orationibus Regis, Domini Præſidis, & Sollicitatoris Generalis.

Publicatum Authoritate ad prævortendum falſas & incongruas Relationes.

Impreſſum LONDINI.
Ian. XXIII 1649.

24°.

PERFECTA NARRATIO

Ian. 20 $\frac{1648}{1649}$

IN ſupremo Tribunali Iuſtitiæ, ſedente in magna Halla Weſtmonaſterienſi, Sergeanto *Bradshaw* Præſide & circiter LXX Membris præſentibus [*oyes*] facto, ſilentium imperatum.

Decretum Communium in Parlamento (quoad Examen Regis) lectum; Dein Tribunal vocatum, ſingulis Membris ſurgentibus, ut vocabantur.

Rex venit ad Tribunal (tecto capite) Sergeantus Illum introducebat cum Maſſa: Colonellus *Hacker* & circiter triginta Officiarii & Generoſi, ingreſſi ut Illius Excubitores.

Dominus Præſes. CAROLE STVARTE REX *Angliæ*, Communes Angliæ, congregati in Parlamento, tacti ſenſu Calamitatum quæ obtigerunt huic Nationi, & innocentis ſanguinis fuſi in hac Natione, quorum tu Auctor eſſe duceris: & ſecundum officium quod debent Deo, huic Nationi & ſibimet ipſis: & ſecundùm poteſtatem & fundamentalem fidem ipſis creditam à Populo, conſtituerunt hoc ſupremum tribunal Iuſtitiæ, coram quod jam es adductus, & auditurus es tuam accuſationem, ſupra quam hoc Tribunal procedet.

Mr Cooke Sollicitator Generalis. Domine, nomine Communium Angliæ, & univerſi populi illius, accuſo *Carolum Stuartum*, hîc præſentem criminis læſæ Majeſtatis, & grandium delictorum; & peto, nomine Communium Angliæ, ut accuſatio ejus ipſi prælegatur.

Rex. Suſtine paululum.

Dominus Præſes. Sire! tribunal præcipit accuſationem le-

gi, ſi quid poſtea dicendum habeas, poteris audiri. Accuſatio lecta fuit.

Rex ſæpe ſubridebat durante lectione, potiſſimum ad hæc verba, *Tyrannus*, *Proditor*, *Homicida & publicus hoſtis Reipublicæ.*

Dominus Præſes. Sire, audiſti jam legi accuſationem tuam continentem tales materias, quales in illa apparent; obſervâſti, quod in concluſione illius, petitur à Tribunali, nomine Communium Angliæ, ut reſpondeas ad tuam accuſationem. Tribunal exſpectat tuum reſponſum.

Rex. Velim ſcire per quam poteſtatem huc fuerim vocatus; fui haud ita nuper in *Inſula Vecta*, quomodo eò venerim longior eſt hiſtoria, quàm idoneum puto hîc exponere: verùm ibi ingreſſus ſum Tractatum cum utraque Domo Parlamenti ſub tam publica fide quàm poſſibile ſit obtinere ab aliquo populo in Orbe. Tractavi ibidem cum numero honorabilium Dominorum & Generoſorum, & tractavi honeſtè & fideliter, dicere nequeo quin valde ingenuè egerint mecum, & eramus in eo ut Tractatum concluderemus. Nunc velim ſcire per quam Authoritatem, puta legitimam? Sunt multæ illegitimæ auctoritates in mundo, fures & ſpoliatores in viis publicis; ſed velim ſcire, per quam Authoriratem inde ſim deportatus & ductus à loco in locum (& neſcio quid) & ubi cognoverim legitimam Authoritatem, reſpondebo. Recordamini, Me eſſe Regem veſtrum, legitimum, inquam, veſtrum Regem, & bene perpendite quæ peccata accerſatis in capita veſtra & judicium Dei ſuper hanc terram: perpendite ſeriò, dico, antequam ulterius procedatis ab uno peccato in majus; propterea docete Me, per quam legitimam Authoritatem hîc ſedeam, & non refragabor reſpondere; interea non prodam meam fidem; habeo fidem mihi commiſſam

à Deo,

à Deo, per veterem & legitimam ſucceſſionem, nolo illam prodere reſpondendo novæ & illegali Authoritati, propterea determinate mihi hoc, & plura à me audietis.

Dominus Præſes. Si placuiſſet tibi obſervare quod ſuggeſtum tibi fuit à Tribunali, cum primùm huc veniſti, intellexiſſes per quam Authoritatem; quæ Authoritas requirit à te, nomine populi Angliæ, à quo Rex es electus, ut reſpondeas ipſis.

Rex. Nequaquam Sir, nego illud.

Dominus Præſes. Si non agnoſcis Authoritatem Tribunalis, oportet illos progredi.

Rex. Ajo illis, *Anglia* nunquam fuit electivum Regnum, ſed hæreditarium regnum penè bis mille annis, propterea docete Me per, quam Authoritatem huc fuerim vocatus: magis pertendo pro libertate populi mei quàm quisquam veſtrûm, qui prætenditis eſſe mei Iudices; & propterea docete Me, quâ legali Authoritate hîc locatus ſim, & reſpondebo, aliter non ſum reſponſurus.

Dominus Præſes. Sire, quàm benè admiviſtraveris fidem tibi commiſſam, notum eſt; methodus tua reſpondendi eſt interrogare Tribunal quod non decet te in hac conditione. Bis aut ter tibi dictum fuit.

Rex. Adeſt hic generoſus, Locumtenens Col. *Cobbet*, (interroga illum) an non abduxerit me ab Inſula *Vecta* per vim? Non veni huc quaſi me ſubmittam Tribunali; volo agere tantùm pro privilegiis Domus Communium, benè intellectis, quantum quisquam hîc alius; Non video hîc Domum Dominorum, quæ poſſit conſtituere Parlamentum, & Regem quoque oportebat præeſſe. An hoc eſt ducere Regem ad ſuum Parlamentum? Eſtne hoc ducere ad finem Tractatum per publicam fidem orbis? oſtendite mihi Authoritatem ſtabilitam per

verbum Dei, Scripturas, aut confirmatam per conſtitutiones Regni, & reſpondebo.

Dominus Præſes. Sire! propoſuiſti quæſtionem, & datum fuit reſponſum; ſiquidem non vis reſpondere, Tribunal conſiderabit; quomodo proceſſurum ſit, interea qui te huc adduxerunt, reducent te. Curia deſiderat ſcire, an hæc ſit omnis reſponſio quam velis dare, an non.

Rex. Deſidero ut mihi velis ſatisfacere & toti orbi in hoc: permittite mihi vobis dicere, non eſt res parvi momenti, circa quam verſamini. Iuratus ſum cuſtodire Pacem ſecundum obſequium quod debeo Deo & Terræ meæ, & volo hoc perficere ad extremum halitum corporis mei; bene itaque facietis primùm ſatisfacere Deo & tum Terræ, quâ Authoritate hoc agatis; ſi facitis per uſurpatam Authoritatem, non poteſtis hoc defendere. Deus eſt in cælis, vocabit vos & omnes qui dant vobis poteſtatem, ad rationem reddendam; ſatisfacite mihi in eo, & reſpondebo, aliter proderem fidem mihi commiſſam & Libertates Populi: propterea cogitate de eo, & tunc lubens faciam. Fateor enim, tam magnum eſſe peccatum reſiſtere legitimæ Authoritati, quàm ſe ſubmittere Tyrannicæ, aut ulli aliàs illegitimæ Authoritati; quapropter ſatisfacite mihi in hoc, & recipietis meum reſponſum.

Dominus Præſes. Curia expectat ut ipſi des finale reſponſum; propoſitum eorum eſt procraſtinare uſque ad diem Lunæ proximum. ſi non ſatisfacias tibi ipſi, licet tibi dicamus noſtram Authoritatem; nobis ſufficit noſtra Authoritas, & eſt ſecundum Dei Authoritatem & Regni, & Pax illa de quâ loqueris cuſtodietur in Iuſtitia adminiſtranda, & hoc eſt præſens noſtrum opus.

Rex. Pro reſponſo dico, non oſtendiſti mihi legalem Authoritatem quæ poſſit ſatisfacere ulli rationabili nomini.

Do-

Dominus Præſes; Ea eſt tua apprehenſio, nobis ſatis eſt qui ſumus tui Iudices.

Rex. Non eſt mea apprehenſio, neque etiam veſtra quæ debeat hoc determinare.

Dominus Præſes. Curia audivit te, & diſponendum eſt de te ut præceperunt.

Curia procraſtinat ad pictam Cameram in diem Lunæ hora decima antè meridiem, & inde huc.

Obſervandum eſt hîc ominoſi quid:

Cum accuſatio legeretur contra Regem, *caput Scipionis* ipſius decidit; quod mirabatur, & cum videret neminem attollere, ipſe ſe propterea incurvavit.

Cum Rex regrederetur adſpiciens curiam, dixit: Non illud vereor, innuens gladium. Populus qui erat in Aula, cum deſcenderet gradus, quidam clamabant: *Deus ſervet Regem*; ſed plures: *Iuſtitiam.*

Coram ſupremo Tribunali Iuſtitiæ in Aula Weſtmonaſterienſi, die Lunæ XXII *Ian.* 1649.

O Yes proclamato; ſilentio præcepto; poſtquam judices eſſent vocati & ſinguli ad nomina ſua reſpondiſſent.

Silentium imperatum ſub pæna incarcerationis, & Capitaneo excubitorum apprehendere omnes qui tumultuarentur.

Ad Regis ingreſſum clamor excitatus.

Curia præcepit Capitaneo præſidiariorum capere & in cuſtodiam mittere qui tumultuabantur & obſtrepebant.

Mr. Sollicitator. Placeat Dominationi tuæ, Domine Præſes, ſuperiori curia, nomine Communium Angliæ, exhibui & obtuli huic Tribunali accuſationem criminis læſæ Majeſtatis,

jeſtatis, & aliorum gravium criminum adverſus captivum, de quibus illum accuſo nomine Populi Angliæ. & acuſatio Ipſi fuit prælecta & reſponſio requiſita. Domine, non placuit ipſi tunc reſpondere, ſed loco reſponſi, arguebat Authoritatem ſupremæ Curiæ. Humilis mea motio ad hanc ſupremam Curiam nomine Regni Angliæ eſt, ut Captivus cogatur dare poſitivum reſponſum ſive per viam confeſſionis, ſive negationis, quod ſi abnuit, quod ſubjectum accuſationis ſumatur *pro Confeſſo*, & Curia procedat ſecundum Iuſtitiam.

Dominus Præſes. Sire, potes recordari; ſuperiore Curia tibi explicata fuit occaſio ob quam huc fueris adductus & audiviſti accuſationem lectam contra te, continentem accuſationem proditionis & aliorum gravium criminum adverſus Regnum Angliæ: audiviſti itidem poſtulatum nomine Populi, ut accuſationi reſponderes ut ſuper illam ejusmodi proceſſus fierent qui congruerent Iuſticiæ, placuit tunc tibi aliquot ſcrupulos movere de Authoritate hujus Curiæ, & ignorabas quâ Authoritate huc deductus eſſes; diverſis temporibus propoſuiſti quæſtiones tuas, & ſæpe illis reſponſum fuit, quod ſit Authoritate *Communium Angliæ in Parlamento congregatorum*, qui judicabant opportunum te vocare ad reddendum rationem grandium & capitalium criminum, de quibus accuſaris. Poſt illa ſeriò conſideravit Curia à te dicta; ſufficit ipſis ſua Authoritas, & fas opinantur, ut Tu quoque illam admittas; & requirunt ut des poſitivum & particulare Reſponſum ad accuſationem quæ contra te exhibita eſt; exſpectant ut aut confitearis aut neges: ſi negaveris, nomine Regni probabitur; eorum Authoritatem approbant totus orbis, ita ut Regno ſatisfactum ſit, & oportet ut tibi quoque fatisfactum ducas; quare non debes tempus terere, ſed poſitivè reſpondere.

Rex.

Rex. Verùm eſt, cum poſtremò hîc eſſem, movi illam Quæſtionem, & ſane ſi mea tantùm res ageretur, ſatisfeciſſem mihimet ipſi eâ Proteſtatione quam interpoſui cum antè hîc eſſem contra Legalitatem hujus Curiæ; & Regem non poſſe judicari ab ulla ſuperiori Iuriſdictione in Terra; verùm non ſolùm res mea agitur, ſed & libertas populi Angliæ, & prætexite quicquid velitis magis laboro de eorum Libertate. Nam ſi Potentia ſine Lege poteſt ferre Leges, poteſt mutare fundamentales Leges Regni, neſcio quis ſubditus in Anglia poſſit eſſe ſecurus vitæ aut alicujus rei quam ſuam vocat. Quapropter cum huc veniſſem, exſpectabam particulares rationes, ut ſcirem per quam Legem, quam Authoritatem hic procederetis contra me; ita mihi diſpiciendum quid potiſſimum vobis dicturus ſum, quia Affirmanti incumbit probatio, negativa ſæpe difficulter probatur: verùm ſiquidem non poſſum id vobis perſuadere, exponam vobis meas Rationes quàm breviſſimè poſſum.

Rationes ob quas in conſcientia, & officio quod debeo primùm Deo, deinde & Populo meo, ad conſervandum ipſorum vitas, Libertates & fortunas, credam me non poſſe reſpondere, donec mihi ſatisfiat de Legalitate ejus.

Omnes proceſſus adverſus hominem quemcunque!

Dominus Præſes. Sire, oportet ut te interrumpam, quod nollem facere, ſed quod facis non congruit Proceſſibus alicujus Tribunalis Iuſtitiæ, ingrederis in diſceptationem, & diſputas contra Authoritatem hujus Tribunalis, coram quo appares ut captivus, & accuſaris ut gravis Delinquens; ſi Tu tibi ſumas controvertere Authoritatem hujus Tribunalis, nobis non licet, aut ullum Tribunal hoc admiſerit, oportet te illi ſubmittere, dandum eſt exactum & dire-

ctum reſponſum utrum velis accuſationi reſpondere, nec ne, & quid reſpondeas.

Rex. Domine, ſi placet, non novi formalitates Legis, novi Legem & Rationem, licet non ſim Iuriſconſultus profeſſus, novi tamen tantum Legem, quantum quiſquam Generoſus in Anglia; & propterea arguo pro Libertatibus populi Angliæ amplius quàm vos; quapropter ſi cuiquam crederem ſine rationibus antè redditis, abſurdum foret, verùm dico tibi rationem quam datis, mihi neutiquam ſatisfacere.

Dominus Præſes. Sire! oportet ut te interrumpam; permitti enim tibi non poteſt: loqueris de Lege & Ratione; decet eſſe Legem & rationem, ſed utræque ſunt contra te. *Sire*, votum Communium Angliæ congregatorum in Parlamento, eſt ratio Regni, & illi Legem hanc tulerunt, ſecundum quam oportuiſſet te regnare: *Sire*, non licet tibi diſputare contra noſtram Authoritatem, iterum hoc tibi dictum ſit à curia. *Sire*, notitia ſumetur, te contemnere Curiam, & contemptus tuus referetur in Acta.

Rex. Neſcio quomodo Rex poſſit eſſe Delinquens; verùm per quamvis Legem, quam umquam audiverim, omnes homines (deliquentes aut quicquid vultis) poſſunt legaliter objicere ſcrupulos contra proceſſus, & poſtulo hoc & peto ut rationes meæ audiantur; ſi hoc denegas, denegas rationem.

Dominus Præſes. Sire, aliquid objeciſti Curiæ, exponam tibi illius ſententiam. *Sire*, neque tibi, neque cuiquam homini permiſſum eſt diſputare contra hoc ſubjectum, decretum eſt, non licet tibi argumentari contra juriſdictionem hujus Tribunalis; ſin feceris, oportet tibi intimem, illos ſuperiores eſſe tuâ objectione: ſedent hîc per Authoritatem Communium Angliæ, & omnes tui Prædeceſſores & Tu tenemini illis rationem reddere.

Rex

Rex. Nego illud, oſtende mihi unum exemplum.

Dominus Præſes. Sire, non debes interrumpere dum Curia te alloquitur, hoc ſubjectum non eſt diſceptandum per te, neu permiſſura eſt Curia hoc tibi, oportere ad modum objectionis contra Iuriſdictionem hujus Curiæ, conſiderârunt ſuam Iuriſdictionem, probant ſuam Iuriſdictionem.

Rex. Aio Domine, Communes Angliæ numquam fuiſſe Tribunal Iudicaturæ, velim ſcire quomodo jam facti fuerint.

Dominus Præſes. Sire, non permittitur tibi procedere in illa Oratione & his diſcurſibus.

Tunc Secretarius Curiæ legit, ut ſequitur: CAROLE STVARTE *Rex Angliæ, accuſatus fuiſti nomine populi Angliæ, criminis læſæ Majeſtatis, & aliorum gravium criminum. Curia determinavit quòd oporteat te ad illa reſpondere.*

Rex; Reſponſurus ſum ſimulac intellexerim quâ Authoritate hæc faciatis.

Dominus Præſes. Si hæc ſunt omnia quæ vis dicere, tum Generoſi qui captivum huc adduxiſtis, reducite illum.

Rex. Poſtulo ut mihi liceat exhibere rationes meas, ob quas non reſpondeam, & concedite mihi tempus ad hoc.

Dominus Præſes. Sire, non eſt captivorum poſtulare.

Rex. Captivorum? Domine, Ego non ſum ordinarius captivus.

Dominus Præſes. Curia conſideravit de ſua Iuriſdictione, etiam confirmârunt ſuam Iuriſdictionem; ſi non velis reſpondere, præcipiemus tuum defectum in acta referri.

Rex. Nondum audiviſtis meas Rationes.

Dominus Præſes. Rationes tuæ non ſunt audiendæ adverſus ſupremam Iuriſdictionem.

Rex. Oſtende mihi eam Iuriſdictionem, ubi ratio non ſit audienda.

Dominus Præſes. *Sire*, oſtendimus eam hîc tibi, Communes Angliæ; & proximo tempore cum adduceris huc, plura cognoſces de placito Curiæ, & fieri poteſt, finalem ipſorum Determinationem.

Rex. Oſtende mihi, ubi umquam Domus Communium fuerit Tribunal judicaturæ, in eo genere.

Dominus Præſes. Sergeante, abduc captivum.

Rex. Domine, reminiſcere Regem non tolerari exponere rationes ſuas pro Libertate & immunitate omnium ſuorum ſubditorum.

Dominus Præſes. *Sire*, non permittitur tibi libertas ita loquendi: quantus amicus fueris Legum & Libertatum populi, tota Anglia & Orbis judicet.

Rex. Domine, cum licentia tua, Libertas & immunitas, & Leges ſubditorum ſemper mihi cordi fuêre, ſi me armis defenderim, numquam ſumſi arma contra Populum, ſed pro Legibus.

Dominus Præſes. Mandato Curiæ obediendum eſt; nullum reſponſum datur contra Accuſationem.

Rex. Bene Domine.

Atque ita deductus ad Domum *Roberti Cottoni* Equitis. Atque ita Curia procraſtinata fuit ad *pictam Cameram* in diem Martis hora duodecima, & inde intendunt procraſtinare ad Aulam Weſtmonaſterienſem, quo tempore omnes quos concernit jubentur adeſſe.

FINIS.

MA-

MAIESTATIS SVÆ RATIONES

Adverſus Prætenſam Iurisdictionem Supremi Tribunalis Iuſtitiæ, quas intenderat exhibere in Scripto die Lunæ Ian. XXII. 1649.

Fideliter deſcriptæ ex Authographo ipſius

REGIS.

CVm jam antè ſim proteſtatus, non ſolùm adverſus illegalitatem hujus prætenſi Tribunalis, ſed etiam nullam terrenam poteſtatem juſtè Me poſſe vocare (qui ſum Rex veſter) in quæſtionem ut delinquentem; nollem ampliùs aperire os hac occaſione, ſed Me referre ad ea quæ dixeram, ſi me ſolum hæc res tangeret. Sed officium quod debeo Deo ad conſervandum veram Libertatem populi mei, non permittit mihi ut hoc tempore ſileam: Nam, quomodo poteſt quivis liberè natus ſubditus Angliæ vocare vitam aut quicquid poſſidet ſuum proprium, ſi potentia ſine jure quotidiè faciat novas & abroget veteres fundamentales leges hujus terræ, quem judico eſſe præſentem caſum. Quapropter cum hîc veniſſem, expectavi quod ſtuduiſſetis mihi ſatisfacere in hiſce fundamentis, quæ me impediunt reſpondere prætenſæ accuſationi; verùm poſtquam animadverto, quod nihil quod poſſim dicere, vos ad id permoveat (licet Negativæ non tam naturaliter probentur, quàm affirmativæ) tamen volo vobis manifeſtare rationes ob quas confido vos non poſſe me ju-

dicare, aut vel viliſſimum hominem in Anglia; nolo enim (quemadmodum vos) ſine oſtenſa ratione, fidem exigere à ſubditis meis.

Hîc fui inhibitus, & non paſſus quicquam ulterius loqui de Rationibus. Nullus eſt proceſſus juſtus adverſus quemquam, niſi qui Authoritatem habeat aut à Lege Dei, aut municipalibus legibus terræ in quâ vivit. Nunc autem certiſſimus ſum, Proceſſus qui hodie fiunt non poſſe confirmari per Dei Legem. nam in contrarium, neceſſitas obſequii Regibus debiti clarè confirmata eſt & ſtrictè imperata in Veteri & Novo Teſtamento; quod ſi negetur, paratus ſum continuò illud probare, & quoad quæſtionem quæ jam agitatur, ibi dictum eſt, *Vbi verbum Regis eſt, ubi eſt poteſtas, & quis poteſt illi dicere, quid facis?* Eccleſ. VIII. ver. 4. Tum quoad Leges terræ, non minus certus ſum, nullum doctum Iurisconſultum affirmaturum, ullam accuſationem eſſe poſſe contra Regem, cùm omnes prodeant ſub Illius nomine: & unum axioma tum illorum eſt *Regem non poſſe facere injuriam.* Præterea Lex ſupra quam fundatis veſtros Proceſſus, aut vetus eſt aut nova; ſi *vetus*, oſtendite illam; ſin *nova*, dicite quæ Authoritas confirmata à fundamentalibus Legibus hujus terræ tulerit illam & quando? Verùm quomodo Domus Communium poſſit erigere Tribunal judicaturæ, quæ ipſa numquam talis fuit (ut omnes Iurisconſulti nôrunt) relinquo Deo & orbi dijudicandum; & valde mirum videbitur quomodo prætendant ferre Leges ſine Rege aut Domo parium, cuivis qui umquam audiverit de Legibus Angliæ.

Sed admiſſo, non tamen conceſſo, quod populi Angliæ commiſſio poſſit confirmare prætenſam poteſtatem veſtram, nihil video quod poſſitis pro eo oſtendere: Nam certè vos numquam rogâſtis hanc quæſtionem à decimo homi-

homine hujus Regni, & in hac methodo manifestè injuriam facitis vel pauperrimo aratori, si ejus assensum liberum non postulatis; neque prætexere potestis ullum colorem huic prætensæ vestræ Commissioni, extra consensum, saltem majoris partis singulorum in Anglia, cujuscunque qualitatis aut conditionis, quem certus sum vos numquam quæsivisse; tantum abest ut illum obtinueritis.

Videtis itaque me non loqui pro meo jure solummodò, ut sum Rex vester, sed etiam pro vera Libertate omnium meorum subditorum, quæ consistit non in dividendo potestatem Regiminis, sed in vivendo sub talibus Legibus tali regimine, quod potest ipsis dare optimam securitatem vitarum & proprietatis suorum bonorum. Neque in his debeo obliviſci aut obliviſcor Privilegiorum utriusque Domus Parlamenti, quæ Processus hodierni non tantum violant sed etiam dant occasionem maximæ infractionis publicæ fidei, qualis (credo) numquam fuerit audita, quâ omnino nolim onerare utramque Domum: nam omnia prætensa crimina quæ mihi imponuntur, longè priora sunt Tractatu Neoportensi, in quo cum concluserim quantum erat in Me, & jure expectaverim utriusque Domus assensum, subitò fui subductus, & abstractus inde ut captivus, quo facto contra voluntatem meam deductus sum huc, ubi postquam veni, non possum non quantum valeo defendere antiquas Leges & Libertates hujus Regni, unà cum justo jure meo; unde quantum videre possum, superior Domus totaliter est excluſa.

Et quantum attinet ad Domum Communium, nimis notum est majorem partem eorum captivam esse aut deterritam à sedendo, ita ut si non haberem aliam, hæc sufficiens causa esset protestandi contra legalitatem vestri prætensi Tribunalis. Præter hæc omnia, pax Regni non est mini-

minima pars mearum curarum; & quæ ſpes eſſe poteſt eam ſtabiliendi, quandiu potentia regnat ſine norma Legis, mutans totam machinam Regiminis, ſub quo hoc Regnum floruit multis ſeculis (neque volo dicere quid ſecuturum ſit, ſi hi illegales & injuſti proceſſus pertendant contra Me) & credo quod Communes Angliæ non ſint vobis gratias acturi ob hanc mutationem. revocaturi enim ſunt ad memoriam quàm feliciter egerint ſuperioribus annis ſub regno R. Eliſabethæ, Regis mei parentis & meo, ante initium horum infelicium tumultuum; & habebunt cauſas dubitandi, numquam ſe tam felices fore ſub aliquo novo.

Et hoc tempore evidenter apparebit, quod arma tantummodò ſumſerim ad defendendum fundamentales Leges hujus Regni, adverſus eos qui ſuppoſuerunt meam poteſtatem totaliter mutâſſe antiquum Regimen.

Poſtquam ita breviter vobis expoſui rationes, ob quas non poſſum me ſubmittere prætenſæ veſtræ Authoritati ſine violatione fidei quam Deus mihi commiſit ad ſalutem & libertatem populi mei; exſpecto à vobis aut claras rationes ad convincendum meum judicium; demonſtrando quod verſer in errore (& tum ſanè paratus ero reſpondere) aut ut proceſſus veſtros ſuſpendatis.

Hæc propoſueram effari in Aula Weſtmonaſterienſi die Lunæ XXII Ian. ſed contra rationem prohibitus fui proferre Rationes meas.

Editum anno $\frac{1648}{1649}$ ſtyl. angl. vulgari.

FINIS.